

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-4 У 796/19
Дана 14.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Драгане Максимовић и Драгане Илчић, чланова већа, са судским саветником Маријом Ристић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А., ул., кога заступа пуномоћник Раденко Главоњић, адвокат из Чачка, Ломина 4, против туженог Републичког геодетског завода Београд, ради поништаја решења 07-3 број 952-02-23-6772/2017 од 05.12.2018.године, са заинтересованим лицем градом Чачак, кога заступа Градско јавно правобранилаштво града Чачак, у предмету уписа права коришћења, након одржане усмене јавне расправе дана 23.02.2022. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 14.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Републичког геодетског завода, Београд број 07-3 број 952-02-23-6772/2017 од 05.12.2018.године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** Републички геодетски завод, Београд да тужиоцу А.А. ..., ул., плати трошкове спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од пријема пресуде.

III **ОДБИЈА СЕ** захтев заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је жалба тужиоца изјављена на решење Службе за катастар непокретности Чачак бр. 952-02-4952/2012 од 21.07.2017.године, којим се дозвољава у листу непокретности бр. ... КО ..., упис права коришћења у корист: града Чачак, са делом поседа 1/1, на непокретностима означеним у А листу непокретности и то: кп.бр. ..., површина 211 м², земљиште под зградом-објектом; кп.бр. ..., површине 130 м², земљиште под зградом-објектом; кп.бр. ..., површине 145 м², земљиште под зградом-објектом; кп.бр. ..., површине 156 м², земљиште под

зградом-објектом; кп.бр. ..., површине 7 м², земљиште под зградом-објектом; кп.бр. ..., површине 3 м², земљиште под зградом-објектом; кп. бр. ..., површине 11926 м², пашњак б. класе досадашњег корисника Б.Б. ...,, са делом поседа 1/1. Упис права коришћења у корист: град Чачак, Чачак, са делом поседа 1/1, на непокретности означеној у В1 листу непокретности, и то: остале зграде бр. 1, површине у габариту 211 м², изграђеној на кп. бр. ... уписан пре доношења прописа о изградњу досадашњег корисника: Б.Б., ...,, са делом поседа 1/1. Упис права коришћења у корист: град Чачак, са делом поседа 1/1, на непокретности означеној у В1 листу непокретности, и то остале зграде бр. 2, површине у габариту 130 м², изграђеној на кп.бр. ..., уписан без одобрења за градњу, досадашњег корисника Б.Б., ...,, са делом поседа 1/1. Упис права коришћења у корист: град Чачак, са делом поседа 1/1, на непокретности означеној у В1 листу непокретности, и то остале зграде бр. 3, површине у габариту 145 м², изграђеној на кп. бр. ..., уписан без одобрења за градњу, досадашњег корисника: Б.Б., ...,, са делом поседа 1/1. Упис права коришћења у корист: град Чачак, са делом поседа 1/1, на непокретности означене у В1 листу непокретности, и то остале зграде бр. 4, површине у габариту 156 м², изграђеној на кп. бр. ... уписан без одобрења за градњу, досадашњег корисника: Б.Б., ...,, са делом поседа 1/1. Упис права коришћења у корист: град Чачак, са делом поседа 1/1, непокретности означене у В1 листу непокретности, и то остале зграде бр. 5, површине у габариту 7 м², изграђеној на кп. бр. ... уписан без одобрења за градњу, досадашњег корисника: Б.Б., ...,, са делом поседа 1/1. Упис у катастар непокретности извршен је даном доношења решења, а у В листу уписана је забележка ради чињења видљивим да решење бр. 952-02-4952/2012 од 21.07.2017.године није коначно.

У тужби поднетој суду дана 16.01.2019. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа због учињених повреда правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Тужилац је у тужби изнео хронологију догађаја који су претходили доношењу оспореног решења и навео да је тужилац, као ималац права био уписан код Службе за катастар непокретности још давне 1937. године, када је у поступку деобе кп. бр. ... КО ..., формирана нова катастарска парцела која је уписана на име В.В., а на основу уговора о поклону, што се јасно види из извештаја РГЗ СКН Чачак, број 952-688/2012 од 25.10.2012. године. Сматра да је противправно лишен права на имовину и да је погрешно позивање управних органа на Закон о удружењима, јер положај, циљеве и задатке, као и друга питања од значаја за рад и деловање Црвеног крста Србије, као хуманитарне, независне, непрофитне и добровољне организације, основане за територију Републике Србије, која врши јавна овлашћења у складу са ратификованим споразумима, регулише Закон о Црвеном крсту Србије. Даље указује на чл. 66. Статута Црвеног крста Србије, којим је прописано да су имовина и средства којима располаже Црвени крст, у функцији остваривања његових програмских циљева и задатака и да одлуку о промени власништва непокретне имовине може донети само Скупштина Црвеног Крста. Према члану 2. став 1. Закона о удружењима, удружење је добровољна и невладина, недобитна организација заснована на слободи удруживања више физичких лица или правних лица, основана ради остваривања и унапређења одређеног заједничког или општег циља или интереса који нису забрањени Уставом, а према ставу 2. истог члана, на политичке партије, удружења организована ради обављања одређених делатности у циљу стицања добити, спортске организације и удружења, цркве и верске заједнице, чији је рад уређен посебним законом одредбе закона се сходно примењују само у питањима која нису уређена тим посебним законом. С тим у

вези истиче да Законом о Црвеном крсту Србије једино није регулисано питање уписа у Регистар. Према мишљењу Министарства за државну управу и локалну самоуправу од 22.07.2010. године, Црвени крст Србије и његове организације, нису у обавези да почетком примене Закона о удружењима, ускладе свој Статут, који је иначе у сагласности са Статутом Међународног покрета Црвеног крста и Црвеног полумесеца, нити настављају са радом као удружења. Према мишљењу Министарства за људска и мањинска права, државну управу и локалну самоуправу од 25.03.2011. године, члан 79. Закона о удружењима се примењује и на Црвени крст Србије и његове организације, само у погледу уписа у Регистар, јер то питање није уређено Законом о Црвеном крсту Србије. Међутим, сматра да сам акт регистрације тужиоца према Закону о удружењима, не може бити основ за примену осталих одредаба Закона о удружењима, јер су легати и донације чињени у хуманитарне сврхе и за циљеве организације, па би њихово одузимање могло бити повод за реакцију Међународне организације Црвеног крста. По сазнању тужиоца, једино је град Чачак поднео Служби за катастар непокретности захтев за упис промене носиоца права на непокретностима које су у власништву Црвеног крста по основу поклона и градње. Наводи да су у поступку достављени довољни докази о својинским правима на предметним непокретностима и да стога, тужилац није у обавези да своја својинска права доказује пред надлежним судом, а град Чачак, који оспорава то право, може такав поступак покренути, с тим што у том случају орган мора прекинути са поступком уписа до решавања тог поступка. Осим тога, сматра да је првостепени орган пропустио да утврди тачан датум регистрације тужиоца с обзиром да од те чињеница зависи примена материјалног права. Са свих наведених разлога, предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање. Тражио је трошкове спора, за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара.

У одговору на тужбу, тужени орган је навео да остаје при разлозима датим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

На расправи, пуномоћник тужиоца је изјавио да остаје при наводима из тужбе и тужбеном захтеву да се решење туженог органа поништи као незаконито. Навео је да је првостепеним решењем извршен упис права коришћења у корист града Чачак на непокретностима, које су биле уписане као државна својина, те да је сходно чл. 122. и чл. 44. Закона о општем управном поступку, Републику Србију требало укључити као странку у поступку. Сматра да су управни органи погрешно применили одредбе Закона о удружењима, јер се чл. 80. односи на друштвене организације и удружења које су основане према ранијем закону о друштвеним организацијама и удружењима из члана 78. истог закона, а не и на Црвени крст који је основан знатно раније, конкретно, организација А.А. основана је 08.05.1876.године. Истакао је да се Закон о удружењима примењује само у питањима која нису уређена посебним законом, а то је питање уписа у регистар које је било неопходно ради учешћа у правном промету, односно да би Црвени крст могао добити текући рачун и испунити друге услове за пословање, док Црвени крст Србије послује на основу посебног Закона о Црвеном Крсту које му и даје својство правног лица. Такав став произлази и из прибављених мишљања надлежних министарстава, јер намера законодавца није била да се одузме, односно повреди право на имовину Црвеног крста. Са свих наведених разлога, тужилац сматра да у конкретном случају нема места примени чл. 81. Закона о удружењима, који упућује на утврђивање својинских права пред надлежним судом, будући да се Закон о удружењима примењује само у делу уписа у Регистар. С обзиром да је предметна

имовина стечена уговором о поклону још у току 1937. године, те да су све зграде изграђене средствима В.В. са јасном намером и са средствима која су дата у добровољне сврхе, а што произлази и из извештаја Службе за катастар непокретности, нејасно је позивање првостепеног органа на решење од 31.10.1961. године, које иначе у поступку није достављено тужиоцу, а којим се мења раније решење Комисије за национализацију и решава тако да предметна непокретност остаје у својини власника Б.Б.. Указује да чл. 80. Закона о удружењима, предвиђа пренос права коришћења имовине на јединицу локалне самоуправе, само у погледу организација које су постојале као удружења на дан ступања на снагу истог закона, док је пререгистрација тужиоца у удружење извршена знатно касније и то због уписа Црвеног крста у Регистар, који није уређен Законом о Црвеном крсту. Предложио је да се оспорено решење поништи као незаконито и тужени орган обавезе на накнаду трошкова спора према трошковнику који прилаже, и то за састав тужбе у износу од 36.000,00 динара, за приступ на расправу износ од 37.500,00 динара, као и трошкове за превоз сопственим возилом на релацији Чачак – Крагујевац - Чачак у укупном износу од 6.010,87 динара.

Законски заступник заинтересованог лица је на расправи предао суду одговор на тужбу заинтересованог лица. У одговору на тужбу и на расправи је оспорио све наводе тужбе и навео да нема незаконитости у раду другостепеног органа, јер је упис извршен на основу постојеће документације и применом чл. 81. став 2. Закона о удружењима и одредаба Закона о јавној својини. Навео је да је предметна катастарска парцела првобитним премером била Добро села ..., а да је након тога била у друштвеној и државној својини, те да је стога, упис извршен у складу са законом. Указује да је Закон о друштвеним организацијама и удружењима ступио на снагу у току 1982. године, након објављивања у “Сл. Гласнику РС” бр. 24/82, те да је нетачна тврдња тужиоца да је Закон о Црвеном крсту донет пре Закона о удружењима. Сматра да тумачења Министарства не обавезују тужени орган јер су иста дата у вези статусних питања Црвеног крста, те да је неосновано позивање тужиоца да је имовина стечена поклоном јер за такве тврдње тужилац није доставио доказе. У том смислу сматра да нису основани наводи тужбе да је терет доказивања на граду, јер је град уписан као носилац права јавне својине на кп. бр. ... КО ..., као и објектима на њој. Даље цитира члан 81. Закона о удружењима и указује да А.А. не може остварити својинска права на непокретностима јер је власник истих било Добро села ..., а тужилац је био корисник друштвене односно државне својине, при чему тужилац није учествовао ни у финансирању непокретности сопственим средствима. Трошкове спора тражи за састав одговора на тужбу у износу од 36.000,00 динара и за приступ на одржаном рочишту износ од 37.500,00 динара.

Испитујући оспорени акт, у смислу члана 41. Закона о управним споровима, након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. и 38. ЗУС-а, у присуству пуномоћника тужиоца и законског заступника заинтересованог лица, а у одсутности уредно позваног туженог органа, на којој су изведени докази увидом и читањем списка предмета органа достављених уз одговор туженог на тужбу и писмена достављених уз тужбу, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према разлозима датим у образложењу оспореног решења, тужени орган је одбио жалбу тужиоца налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је у

поновом поступку, у извршењу решења туженог органа органа бр. 952-02-22-7312/2016 од 09.05.2016.године, донео ожалбено решење којим је решавајући по захтеву за упис права коришћења у корист града Чачка, на непокретностима ближе наведеним у диспозитиву ожалбеног решења, дозволио упис промене имаоца права, правилно налазећи да су испуњени услови из чл. 80. Закона о удружењима. Ово стога што се из листа непокретности ... КО ... утврђује да су катастарска парцела бр. ... и објекти на њој, уписани на Републику Србију и да је А.А. уписан као корисник са уделом 1/1. Поред наведеног, из списка произлази да је А.А. уписан у Регистар удружења решењем Агенције за привредне регистре од 14.11.2012. године. Такође, из извештаја Службе за катастар непокретности Чачак бр. 952-688/2012 од 25.10.2012.године, произлази да је предметна катастарска парцела била уписана као друштвена својина, а да је Б.Б. уписан као корисник, те да је након тога, на катастарској парцели уписана државна својина Републике Србије, а А.А. уписан као корисник. Са изнетог, тужени је оценио да је првостепени орган правилно, у складу са чл. 80. Закона о удружењима, дозволио упис права коришћења у корист града Чачка, као јединице на чијој се територији налазе предметне непокретности, а наводе жалбе је оценио као неосноване и без утицаја на друкчије одлучивање.

Према стању у списима, пресудом Управног суда I-3 У 19288/13 од 09.04.2015. године, поништено је решење туженог органа број 952-01-00056/2013-06 од 31.10.2013. године, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против првостепеног решења број 952-02-4952/2012 од 29.11.2012. године, а којим решењем је дозвољен у листу непокретности бр. ... КО ... упис права коришћења у корист града Чачка, са делом поседа 1/1, на кп. бр. ... и објектима – остале зграде 1, 2, 3, 4 и 5, постојећим на истој катастарској парцели досадашњег корисника Б.Б. са уделом 1/1. У пресуди је наведено да из увода ожалбеног решења од 29.11.2012.године, произлази да је првостепени орган решење донео поступајући по службеној дужности, а да из образложења решења произлази да је решење донето по захтеву заступника Градског јавног правобранилаштва града Чачка, па је по оцени суда, учињена повреда правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), јер стање у списима и дати разлози у образложењу оспореног решења не упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Поред тога, суд је оценио да су учињене и повреде из чл. 9. и 133. Закона о општем управном поступку, јер тужиоцу није омогућено да се изјасни о извештају Службе за катастар непокретности Чачак број 952-688/2012 од 25.10.2012.године, као доказу који је уз одговор на жалбу приложило Градско јавно правобранилаштво града Чачка, а на основу ког извештаја је тужени орган дао разлоге за неоснованост жалбених навода тужиоца и правилност ожалбеног решења.

Поступајући у извршењу наведене пресуде тужени орган је усвојио жалбу овде тужиоца и поништио решење првостепеног органа од 29.11.2012.године, наводећи да је у поновном поступку, уважавајући примедбе и правно схватање Управног суда у погледу учињених повреда правила поступка, утврдио да ожалбено решење треба поништити и предмет вратити првостепеном органу на поновни поступак ради отклањања утврђених недостатака и одлучивања у складу са законом. Тужени је навео да је потребно да првостепени орган у поновном поступку, пазећи да ли је у овој управној ствари поступак покренут по службеној дужности или по захтеву Правобранилаштва, утврди чињенично стање на основу доказа достављених у поступку, након чега ће донети одлуку у овој управној ствари, у складу са законом при

ћему ће имати у виду обавезну садржину образложења решења прописану одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10).

Даље произлази и то из образложења ожалбеног решења да је првостепени орган поступајући по захтеву који је поднет од стране Градског јавног правобранилаштва града Чачка за упис промене носиоца права у корист града Чачка на непокретностима ближе наведеним у диспозитиву ожалбеног решења, уз који је приложено решење Комисије за национализацију при Извршном већу Народне Републике Србије 06 број 5096/1-61 од 31.10.1961. године, утврдио да су испуњени услови из члана 84., 85., 86., 87. и 89. Закона о државном премеру и катастру. Такође, првостепени орган је навео да је поступајући по примедбама из другостепеног решења од 09.05.2016. године, доставио захтев са прилозима, А.А., који је уз изјашњење од 23.02.2017. године, приложио решење Комисије за национализацију при извршном већу Народне Републике Србије 06 број 5096/1-61 од 31.10.1961. године и жалбу на наведено решење. Надаље је навео да је А.А. регистрован у Регистар удружења Агенције за привредне регистре, те да исправе достављене уз изјашњење нису од утицаја на решавање ове управне ствари јер А.А. није утврдио својинска права на предметним непокретностима у судском поступку сходно члану 81. Закона о удружењима, па је упис промене носиоца права дозвољен у складу са чланом 80. Закона о удружењима.

По оцени Управног суда основано се тужбом указује да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, јер су у поступку који је претходио доношењу оспореног решења учињене повреде правила поступања прописане одредбама члана 199. став 2. у вези члана 235. став 1. и 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/01, "Службени гласник РС", бр. 30/10), које су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари, будући да из разлога датих у образложењу оспореног решења и правних прописа на које се управни органи позивају не произлази правилност одлуке дате у диспозитиву и правилност закључка туженог да је ожалбено решење правилно и на закону засновано.

Наиме, из образложења ожалбеног решења произлази да је првостепени орган дозволио упис промене носиоца права у катастар непокретности на основу подобне исправе за упис у смислу одредаба чл. 84, 85, 86, 87. и 89. Закона о државном премеру и катастру, наводећи да је уз захтев достављено решење Комисије за национализацију при Извршном већу Народне Републике Србије 06 број 5096/1-61 од 31.10.1961. године, при чему су у образложењу ожалбеног решења наведени и разлози за упис промене носиоца права на непокретностима применом члана 80. Закона о удружењима. Код изнетог, суд налази да из разлога датих у образложењу оспореног решења, наведених прописа и доказа који се налазе у достављеним списима не произлази правилност одлуке дате у диспозитиву ожалбеног решења чиме је учињена повреда правила поступака из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, која је утицаја на законито решавање ове управне ствари.

Поред тога, Законом о удружењима ("Службени гласник РС" бр. 51/09, 99/11 (др. закон)) прописано је да друштвене организације, удружења грађана и њихови савези основани према Закону о друштвеним организацијама и удружењима грађана ("Службени гласник РС" бр. 24/82, 39/83, 17/84, 50/84, 45/85 и 12/89 и "Службени гласник РС" бр. 53/93, 67/93 и 48/94) као и они који имају седиште на територији

Републике Србије, а уписани су у Регистар према Закону о удруживању грађана у удружења, друштвене организације и политичке организације које се оснивају за територију Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (“Службени лист СФРЈ” бр. 42/90 и “Службени лист СРЈ” бр. 24/94, 28/96 и 73/2000), настављају са радом као удружења од дана почетка примене овог закона, с тим што су дужни да у року од 18 месеци од дана почетка примене овог закона ускладе свој статут и друге опште акте са одредбама овог закона (члан 78.). Непокретности у друштвеној својини на којима право коришћења имају друштвене организације, удружења или облици повезивања удружења (савези) са седиштем на територији Републике Србије (у даљем тексту: друштвене организације), даном ступања на снагу овог закона постају средства у друштвеној својини на којима право коришћења има јединица локалне самоуправе на чијој територији се непокретности налазе (члан 80.). Непокретности у друштвеној својини на којима су друштвене организације до дана ступања на снагу овог закона имале право коришћења прелазе у својину, односно сусвојину ових друштвених организација, сразмерно уделу којим су друштвене организације учествовале у финансирању ових непокретности сопственим средствима оствареним од добровољних чланарина, поклона, донација, легата и на други законом дозвољени начин (члан 81. став 1.). Сопственим средствима из став 1. овог члана не сматрају се средства остварена по основу вршења јавних овлашћења или друга средства остварена из буџета друштвено – политичких заједница (члан 81. став 2.). Својинска права из става 1. овог члана утврђују се у поступку пред надлежним судом (члан 81. став 3.).

По налажењу суда, наведеним одредбама Закона изричито је прописано која удружења регистрована до почетка примене закона, настављају са радом као удружења, као и које непокретности постају средства у друштвеној својини на којима право коришћења има јединица локалне самоуправе, а прописани су и изузеци када друштвене организације, односно удружења, која су до дана ступања на снагу закона имале право коришћења, могу стећи основ за стицање непокретности, односно случајеви у којима удружење може стећи право својине по члану 81. Закона о удружењима. Како је у жалби указивано да тужилац не представља удружење у смислу Закона о удружењима, да је непокретности стекао по основу поклона, да је учествовао у финансирању изградње објеката сопственим средствима оствареним од добровољних прилога поклона и донација, да је у поступку доставио доказе на околност стицања власништва на предметним непокретностима, односно да је власник земљишта по основу поклона и свих грађевина на њему по основу градње, да из извештаја СКН Чачак од 25.10.2012. године, на који се и тужени позива у образложењу, произлази да је земљиште још 1937. године, уписано на подмладак А.А. по основу уговора о поклону број 1403/37, да се касније промене односе на деобу парцеле, површине парцела и нумерацију објеката који су иначе, уписани као изграђени пре прописа о изградњи, као и да је жалбом указивано да је решењем Комисије за национализацију при извршном већу Народне Републике Србије 06 број 5096/1-61 од 31.10.1961. године, којим је измењено решење Комисије за национализацију при Народном одбору среза Чачак од 14.04.1960. године, утврђено да нису национализоване и остају у својини власништво Општинског Црвеног крста Чачак, три зграде у селу ... ул. ... бр. ..., на кп. бр. ... КО Чачак заједно са земљиштем на коме се налазе, а које наводе тужени орган није оценио, већ је само навео да нису од утицаја на законитост оспореног решења, Управни суд је нашао да је оспорено решење донето уз повреде правила поступања прописане чланом 235. став 2. у вези члана 199. Закона о општем управном поступку, с обзиром да образложење решења не садржи довољне и јасне разлоге, са позивом на прописе, који

произлазе из стања у достављеним списима, за одлуку из диспозитива, већ само уопштен закључак туженог органа да су наводи жалбе неосновани.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима и предмет вратио надлежном органу на поновно одлучивање, сагласно одредби члана 42. став 1. овог закона. У извршењу ове пресуде, тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење о тужиочевој жалби, придржавајући се примедба суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. наведеног закона.

Одлуку о трошковима управног спора суд је донео на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, члана 153., 154. и 163. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), који се примењују на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је, с обзиром на успех у спору, тужиоцу досудио трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара на име састава тужбе и 18.000,00 динара на име заступања тужиоца од стране пуномоћника адвоката на одржаној расправи по Тар. бр. 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ 121/12), као у ставу II диспозитива пресуде. Суд тужиоцу није признао тражене трошкова превоза пуномоћника у износу од од 6.010,87 динара, јер није приложио доказе да је имао те трошкове. Захтев заступника заинтересованог лица за накнаду трошкова управног спора, суд је с обзиром на успех у спору, одбио као у ставу III диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 14.03.2022. године, I-4 У 796/19

Записничар
Марија Ристић, с.р.

Преседник већа- судија
Снежана Алексић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МА